

Men jeg synes også, det er vigtigt, at Ministerkomiteen holder op med at dække sig ind under, at der skal være enstemmighed. Der er jo faktisk muligheder for at stemme, som man vil, i Ministerkomiteen, og det er det, man dækker sig ind under: man skal være enige, og så bliver man ikke enige om meget andet end en meget lille fællesnævner, og det synes jeg mange gange er alt for lidt. Det er derfor, vi har det sådan i Europarådet, at Ministerkomiteen ikke rigtig følger op, men mere snakker om tingene.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Først med hensyn til menneskerettighedskrænkelserne i Tjetjenien: Jeg mener, det centrale krav til den russiske regering er det krav, som er fremført af FN's højkommissær for menneskerettigheder, Mary Robinson, og som EU's Ministerråd har tilsluttet sig, nemlig at den russiske regering er forpligtet til at gennemføre en tilbundsående undersøgelse af disse formodede påståede menneskerettighedskrænkelser. Første led i dette må selvfølgelig være en pålidelig udredning af, hvad der rent faktisk er sket, og det krav vil jeg gerne helt og holdent tilslutte mig på den danske regerings vegne.

Kravet om enighed i Ministerkomiteen er jo en ordening, som Europarådet er født med, og den tror jeg ikke man skal gøre sig håb om at kunne fjerne.

Hanne Severinsen (V):

Nej, det er en enighed, man har besluttet sig for. Man kan godt stemme, hvis man vil, men man har bare besluttet, at der skal være enighed.

Det er selvfølgelig rigtigt, at der er nogle ting som f.eks. en endelig beslutning om udelukkelse, der skal besluttes i enighed. Men man skal jo også lige huske, at Rusland blev optaget på betingelse af, at man løste interne og eksterne konflikter med fredelige midler. Det var udenrigsministeren selv med til at pålægge Rusland i sin tid, da de blev medlem, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at man følger op. Men jeg tager det som et tilsagn om, at hvis man finder konkrete menneskerettighedskrænkelser, så vil man overveje at gå sammen med andre lande om at indklage Rusland for Menneskerettighedsdomstolen.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før: Jeg vil ikke på stående fod overhovedet gå ind i over-

vejsler om at rejse sager ved Menneskerettighedsdomstolen. Det er jeg ikke i stand til at overskue på stående fod.

Det er selvfølgelig et spørgsmål, jeg med glæde forsøger at besvare mere omhyggeligt i Folketingets udvalg.

Margrete Auken (SF):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke rigtig har haft lejlighed til at sætte sig grundigt ind i sagen. Jeg vil lige sige, at det jo ikke er et spørgsmål om stemmeretten.

Det var et ganske marginalt flertal i Europarådet, der vedtog, at man fratog den russiske delegation stemmeretten i rådet, og så vidt jeg ved, stemte samtlige danske medlemmer af delegationen imod den beslutning. Men så vidt jeg også ved, stemte samtlige danske medlemmer for de ændringer, der var i lord Judds rapport om menneskerettighedskrænkelserne, og det var altså ganske skrappe sager, som jeg egentlig vil håbe at ministeren ikke bare betragter som noget, man sådan i al stilfærdighed skal kigge på og undersøge og gruble lidt over.

I betragtning af, at man var klar med hele bombardementet, da det gjaldt Kosovo, er det altså så pinligt – ikke fordi jeg synes, man skal bombe derovre, jeg synes også, det var forkert, at man bombede i Kosovo, men på en eller anden måde var man altså ret løs på aftrækkeren, dengang man syntes, man kunne overskue det felt. Og nu kommer der altså en gang væverier her, hvor der er kommet en så klar tilkendegivelse, som der er, fra Europarådet om, at ministerrådet nu bør gå i gang med at tage sig selv og menneskerettighedskravene alvorligt.

Jeg vil gerne bede ministeren lige sige til mig, at han er klar over, at det ikke er stemmeretsspørgsmålet, men et spørgsmål om en ren suspension, som han har bedt om bliver sat i gang, hvis ikke der sker noget.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg er helt bekendt med stemmeafgivningsmønstret i parlamentarikersamlingen, og jeg kan altså ikke godkende, at EU's reaktion over for Rusland er stilfærdig eller ikke er til stede. Jeg vil henvise til den erklæring, som blev vedtaget på topmødet i Helsingfors, og den opfølgning, som siden er sket, med en række eksempler på, at EU i sit forhold til Rusland har kølet forholdet ned.

Jeg synes også, det er på sin plads at gøre det, samtidig med at det er på sin plads at være